

[Anne Grete Holmsgård]

på grænsen mellem Thailand og Kampuchea, hvor resterne af Pol Pots styrker befinder sig. Det forekommer besynderligt, at den danske regering til trods for denne situation endnu ikke har taget diplomatisk kontakt til Heng Samrin-styret. Hvis den officielle begrundelse er, at der stadig eksisterer et område ved grænsen, som Heng Samrin-styret ikke har fuld kontrol over, virker det endnu mere besynderligt, da det ikke sidste år forhindrede en dansk anerkendelse og diplomatisk kontakt til det nye styre i Uganda i løbet af ganske få dage efter, at Amin var væltet, til trods for at der fortsat befandt sig Aminstyrker i grænseområderne i Uganda.

Til trods for regeringens udtalelser om, at Danmarks anerkendelsespolitik hviler på objektive kriterier om, hvem der har den reelle kontrol med et land, er det temmelig vanskeligt at få øje på de objektive kriterier, der ligger til grund for Danmarks stillingtagen til Kampuchea.

Besvarelse (5/9 80):

Udenrigsministeren (Kjeld Olesen):

Med henvisning til mit svar på hr. Gert Petersens spørgsmål nr. 164 af 12. december 1979 skal jeg indledningsvis gentage, at Danmark som bekendt følger en objektiv anerkendelsespolitik. Danmark anerkender stater og ikke regeringer.

For Danmark opstår spørgsmålet om anerkendelse eller ophør af anerkendelse af den ene eller den anden regering således ikke. Det centrale er, hvilket styre vi, når behovet herfor skønnes at være til stede, skal tage diplomatisk kontakt med.

Jeg skal i denne forbindelse nævne, at Danmark i foråret 1980 ved den daværende Pekingambassadørs afrejse (ambassadøren var i 1978 tillige blevet akkrediteret i Phnom Penh), som udtryk for den danske regerings aktuelle holdning til konflikten i Kampuchea, undlod at udnævne en ny ambassadør for Kampuchea og at tilbagekalde den daværende ambassadør.

Først når situationen i Kampuchea måtte være afklaret og behovet for udnævnelse af en ambassadør opstår, vil regeringen derfor tage stilling til dette spørgsmål.

Til *udenrigsministeren* (27/8 80) af:

Anne Grete Holmsgård (VS):

»Agter Danmark at stemme for eller imod, at Pol Pot bliver Kampuchreas lovlige repræsentant i FN, når dette spørgsmål kommer til afstemning ved åbningen af FNs 35. generalforsamling i september?«

Begrundelse

Ved FNs 34. generalforsamling i 1979 stemte Danmark – sammen med bl. a. USA – for, at Pol Pot-styret skulle repræsentere Kampuchea i FN, mens en række vesteuropæiske lande undlod at stemme, bl. a. Frankrig, Holland, Irland og Sverige. Siden er Storbritannien desuden ophørt med at anerkende Pol Pot-styret, og af »Ny Tid« den 20. august 1980 fremgår det, at Norge formodentlig vil undlade at stemme ved afstemningen i FN i år.

FNs beslutning om, at det skulle være Pol Pot-styret, der repræsenterer Kampuchea, har bl. a. betydet, at genopbygningsarbejdet og fødevareredistributionen er blevet vanskeliggjort, idet FNs vedtagelse har betydet en materiel og politisk begunstigelse af Pol Pot, til trods for at den reelle kontrol med Kampuchea ligger hos Heng Samrin-styret i Phnom Penh. Flere af de internationale hjælpeorganisationer har reageret imod leveringen af fødevarer til Pol Pot-styrkerne. I juli 1980 standsede UNICEF, UNWFP og det internationale Røde Kors leveringerne til de flygtningelejre på grænsen mellem Thailand og Kampuchea, der kontrolleres af Pol Pot, fordi de ønskede garantier for, at fødevarerne gik til den civile befolkning og ikke til Pol Pot-styrkerne. Efter hårdt pres fra Thailand genoptog de leveringerne i august uden disse garantier.

I dette spil har det selvsagt ikke været uden betydning, at FN anerkender Pol Pot som repræsentant for Kampuchea, og at de til FN knyttede organisationer i vid udstrækning er afhængige af økonomiske tilskud fra vestlige lande, der anerkender Pol Pot.

Kun en omfattende indsats i selve Kampuchea kan skabe betingelserne for, at Kampuchreas befolkning (inklusive den del af befolkningen, der bor i flygtningelejre i Thailand) kan skabe sig en rimelig tilværelse. Forudsætningen for at skaffe de nødvendige